

Михайло Рівіс попросив у німців дієвої підтримки в програмі підвищення якості питної води

Відтак, у листопаді розглядатиметься питання дотації в сумі 1 млн євро, щоб 2 закарпатські водоканали обладнати сонячними батареями. Про це та інше він розповів у ході прямої телефонної

лінії з читачами обласного видання.

Днями в редакції «Новин Закарпаття» побував голова облради Михайло Рівіс. Він зустрівся з колективом, розпитав про проблеми газети. Але основною метою все ж було спілкування з читачами – упродовж години Михайло Михайлович відповідав на запитання в ході «гарячої» телефонної лінії. Проблеми в людей не нові – одні просили відремонтувати дороги, інші – цікавилися результативністю звернень (зокрема й щодо тарифів) облради до керівництва країни, а хтось переймався недофінансуванням зарплат бюджетникам...

– Добрий день. Михайло Михайлович? Це Наталія Михайлівна, пенсіонерка зі Стрипи Ужгородського району. Я би хотіла спитати вас: облрада приймала звернення про мораторій на підвищення тарифів, а у вересні вони все одно зросли. З Києва взагалі є якась реакція на ваші петиції?

– Ще не закінчився термін, протягом якого уряд має дати відповідь на наше звернення. Ми побачимо, яка буде реакція, й контролюватимемо питання. Але я вам скажу, якою нині є позиція прем'єр-міністра. Він каже: «Якщо ви хочете мораторії, то думайте, за рахунок чого будете утримувати ці тарифи». Буду відвертий: думаю, Кабінет Міністрів до нас не дослухається. Єдине, що мене радує, – всі області й міста приєднуються й закликають до прийняття цього мораторію, відтак надіємося, що разом нас почує уряд.

– Хоч би прозоро показали, яка складова скільки коштує...

– От, до речі, наша делегація їздила в Оберфранкен у Німеччину, й там поцікавилися, яку програмну допомогу можуть нам надати. Знаючи, що в тарифі на воду левову частку становить електроенергія, я попросив підтримки в програмі підвищення якості питної води. Поставте нам, кажу, сонячні батареї в охоронній зоні свердловин, і будемо заощаджувати – адже якщо установки ми отримуємо безкоштовно, то затрати йтимуть лише на обслуговування цієї системи. Тож на листопад мене запрошують у Нюрнберг, і там розглядатиметься питання дотації в сумі 1 млн євро, щоб 2 закарпатські водоканали обладнати сонячними батареями. Якщо це вдасться – буде чудовий результат тодішніх поїздок.

– **Удачі вам! Дякую.**

– Всього найкращого, Наталіє Михайлівно.

– **Доброго здоров'я. Михайло Михайлович?**

– Слухаю.

– **Я Іван Іванович. У Кривому живу. Не сердіться, якщо вас питаю: ви корінний закарпатець?**

– Так, я народився в Хусті.

– **То ви патріот нашого краю. Щось треба робити з цими агролісами. Бо там страшно твориться, повірте мені. На Тячівщині на квадроциклах, джипах, позашляховиках ввозять бригади в села – і рубають усе підряд. Дуби 60 – 70-річні такі нищать, що гріх від Бога. У Дулові, Тересві, Руському Полі, у Кривому біля монастирів, розумієте. Наче Валерій Мурга агроліси мав перебрати, йде реорганізація, але таке там робиться...**

– Я з Мургою буду говорити. Ви знаєте, що ми запустили процес ліквідації агролісів, бо ця проблема існувала давним-давно. Ще на посаді заступника губернатора я був, коли почали цю процедуру.

– **Ну, ви розумієте, що кубик дуба від 250 до 300 доларів коштує. Там є з чого «відстьогувати», в тому числі й керівникам місцевого самоврядування. Але будьмо патріотами свого краю. Бо дітям не буде що залишити, розумієте? То не санітарні рубки, не вибіркові, не просвітлення, а суцільні. Рубають, і ні на кого не дивляться.**

– Іване Івановичу, ви знаєте, що коли Генпрокурор Луценко приїздив на Закарпаття представляти нового прокурора, то дав йому доручення саме цим займатися.

– **Але вас усіх переключили трошки на «погранців»...**

– Нічого-нічого. 22 вересня прокурор буде на сесії облради, я ваше звернення йому передам, він отримає депутатське доручення розібратися.

– Дякую, до побачення.

– **Алло! Я Марія Юрївна Яснюк із Минаю (Надала адресу. – Ред.). У нас радіо не працює від травня. Брали з нас гроші до серпня за нього. Потім уже перестали, але радіо так і не працює.**

– Я доручу директору «Укртелекому» розібратися.

– Дякую!

– **Алло, редакція? Пряма телефонна лінія?**

– Так, я вас слухаю.

– Яна з Ужгорода. У мене таке запитання, Михайле Михайловичу. Нам кажуть, що в області не вистачає грошей на зарплати освітянам і медикам. Депутати планують із цього приводу звертатися в Київ?

– Депутати вже звернулися з цього приводу в Київ – іще на минулому пленарному засіданні. Зараз ми вирішуємо це питання. Поки з обласного бюджету вже було виділено кошти на ліквідацію касових розривів, а зараз чекаємо цільову дотацію з Києва. Тобто ми тримаємо це на контролі, тому що люди мають отримувати зарплату вчасно.

– Добре, дякую гарно. До побачення.

– Михайле Михайловичу, добрий день! Вас турбує мешканка Ужгорода Олена Петренко. У мене от таке болюче питання: чи додали нам із Києва грошей на дороги? Бо по всій області це велика проблема, і в нас у місті на околицях ситуація не краща.

– Так, Верховна Рада нам додала коштів, і ви бачите, що по всій області, фактично, йде ремонт доріг. Уперше з часів Помаранчевої революції Закарпаття має зв'язок із Івано-Франківськом, на Міжгір'я, Синевирське озеро й Волівець можна спокійно проїхати, ми відновили дорогу на Рахівщину, до Буковеля маємо нормальний проїзд на той перевал. Але мусимо зазначити, що аби повністю робити капітальний ремонт усюди, де потрібно, – коштів не вистачає. Проте стан доріг ми зараз значно покращуємо. Дещо облавтодор робить навіть у борг, узявши для цього кредит, доки прийдуть кошти з Фонду регіонального розвитку. Бо якщо надійде фінансування в листопаді – грудні, в горах класти асфальт буде вже пізно.

– Дякую! Всього найкращого!

– Вам спасибі за дзвінок.

– Алло. Василь Васильович вас турбує. У мене є питання. А це голова обласної ради?

– Так-так, Михайло Рівіс, я вас слухаю.

– Є дорога від Вербовця до Пушкінова, вірніше, її немає. Люди мусять доїжджати в протилежну сторону в с. Оросієво Берегівського району, а потім звідти добиратися до Виноградова. Чи можете ви порушити питання стосовно цього відрізка шляху, тому що Пушкіново відрізане від райцентру.

– Василю Васильовичу, ми будемо піднімати це питання, бо маємо на меті впорядкувати всі небезпечні й побиті дороги. Просто зараз по важливості, якщо ви бачите, спершу відновлюємо центральні, магістральні шляхи, щоб зв'язати один райцентр із іншим. До речі, Виноградівський район дістав багато коштів. Дорогу на Дяково відремонтували, яка стільки років була занедбана. А ваше питання я зазначу в пріоритетах, добре?

– Ага, дякую.

– Добрий день, Марія Юріївна з Виноградівщини. Я читала в «Новинах Закарпаття», що чехи у вересні обіцяли додаткову допомогу постраждалим від червневого градобою. Щось із того вийде?

– Так, вони вже додали нам кошти – депутати чеського краю Височина затвердили надання фінансової допомоги для відновлення соціальних об'єктів у потерпілих від градобою районах Закарпаття у розмірі 900 000 чеських крон. Це майже мільйон гривень. Фінансування йтиме через благодійний фонд «ВіЗа». Ми домовилися з головою Виноградівської РДА, що за ці кошти покриємо видатки когось із підприємців, котрі власним коштом у борг ремонтували важливі об'єкти.

– А людям, я так розумію, компенсації вже не буде?

– На жаль, Кабмін із 100 мільйонів гривень збитків компенсує лише 22... А людям доведеться вчитися реєструвати й страхувати своє майно. Якщо ми хочемо йти в Європу, треба починати так робити. Про це йдеться уже з часів другого великого паводку, коли закарпатці не отримали таку допомогу, як після першого. Ресурсів таких уже нема. Я розумію, що малі заробітні плати, але... В Європі побудовано все так: є страхова медицина – і ти платиш страхові внески, є страхування автомобілів, житла тощо.

– Добрий день! Це Сасово, Василь, сільська рада. Михайле Михайловичу, що би'м хотів вас попросити... Пролобіюйте нам, будьте добрі, будівництво центральної дороги. Ми ж не маємо ні копійки, не можемо виділити грошей.

– Василю, ми спершу мусили зробити дорогу на Дяково, щоб фури могли їхати?

– Звичайно, там така дорога була...

– А як там стан відремонтованого шляху? Нормальний? Бо мені кажуть, що асфальт кришиться під каміонами.

– Я не бачив, щоб він кришився. Я за життя не пам'ятаю, щоб така дорога там була, як тепер. Ви самі знаєте, що там творилося. Голови сільських рад домовилися, що на наступний рік робимо проектно-кошторисну документацію на дорогу через Виноградово, Теково, Сасово, Чорнотисово, Чепу. Але хотіли би сьме тепер хоть мало центральну зробити...

– Ми по тому самому механізму, що використали на Дяково, якщо все буде нормально на наступний рік (бо ще не маємо показників), включатимемо і її. Лиш маєте мати хоча би проектно-кошторисну документацію.

– Голови сільських рад дали добро, що в одного на дороги півтора мільйона гривень є, в другого – 2. Лиш дайте, будьте добрі, на центральну дорогу гроші.

– Звичайно, лише я вам говорю, що рада має це підтримати й адміністрація.

– Але тепер...

– А тепер звідки? Коштів нема. Ви як сільський голова маєте знати, що гроші виділяють тричі на рік: коли формується бюджет, далі в березні ділять вільні залишки, а потім – перевиконання за півроку. Я не буду обманювати, що зараз зможу знайти кошти у обласному бюджеті.

Останній читач зміг додзвонитися тільки по закінченні часу «гарячої лінії», коли Михайло Рівіс уже виходив. Тож він «спіймав» Михайла Михайловича в приймальні на паралельному телефоні – без гучного зв'язку. Відтак ми чули відповіді, але репліки абонента на тому кінці дроту точно передати не можемо.

– Хотів поцікавитися по пункт пропуску в Хижі. Коли його відновлять?

– Це питання не обласної ради, а Державної фіскальної служби та ДФС. Звичайно, людей це хвилює. Але ви знаєте, чому його закрили – бо там була повинь, розмило дороги й місток. Бачите, я володію інформацією, а ви кажете, що я навіть не цікавлюся. До речі, ви знаєте, скільки людей проходило через цей пункт пропуску?

– Небагато.

– З румунського боку там нема дороги. Румуни не хочуть фінансувати. Але цим займається відділ транскордонного співробітництва ОДА. Це не компетенція обласної ради. А фінансування пункту пропуску здійснюється через державний бюджет із Державної прикордонної служби й ДФС. Я ситуацією володію. Повірте мені, ми працюємо над тим, щоб не тільки цей пункт пропуску відкрити у Хижі, а ще й у Білій Церкві. Ми в комплексі над цим працюємо, але це не таке просте питання. Воно не вирішується помахом чарівної палички. Зрозумійте, якщо пункт пропуску закритий уже кілька років, то його по-новому відкрити – треба трошки зусиль. Потерпіть. Його діяльність призупинена, але він не закритий офіційно.

– Добре. Всього вам найкращого.

– Спасибі за побажання. І вам усього хорошого. Я думаю, все буде гаразд. Не переживайте. Але не обіцяю, що це завтра вдасться зробити. Щасливо, до побачення.

Підготувала Мирослава Галас

[gallery link="file" order="DESC" columns="2" orderby="title"]